

ความตาย ความเสี่ยง และผลกระทบต่อการตัดสินใจแข่งรถ

จักรยานยนต์บนถนนหลวงของเด็กและเยาวชน :

การถอดบทเรียนจากโครงการถนนปลอดภัยจากการแข่ง ปี พ.ศ. 2547¹

(INTERACTIONS BETWEEN DEATH AND RISK AND ITS IMPACT ON

JUVENILE'S DECISION – MAKING ON ILLEGAL SPEED RACING:

A LESSON – LEARNED FROM THE ROAD SAFETY AND SPEED CONTROL

PROJECT, 2004)

กนกพร กันทา²
ภาวิกา ศรีรัตนบัลล³

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบวนการเรียนรู้เรื่องความตาย และความเสี่ยงกับการตัดสินใจแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงของเด็กและเยาวชน และศึกษาถึงความต้องด้านผลกระทบของผู้กระทำผิดต่อรูปแบบกิจกรรมในโครงการถนนปลอดภัยจากการแข่ง โดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร และการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เจาะลึกกับเด็กและเยาวชนที่ผ่านการคุ้มครองประพฤติ ในฐานความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ความผิดเกี่ยวกับการแข่งรถในทางและได้เข้าร่วมโครงการ “ถนนปลอดภัยจากการแข่ง” ของสำนักงานคุ้มประพฤติ กรมคุ้มประพฤติ กระทรวงยุติธรรม จำนวน 7 ราย เพื่อนำมาสู่การวิเคราะห์ข้อมูลแบบตีความ และสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการอุปนัย

ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงของเด็กและเยาวชนเป็นผลมาจากการขาดพื้นที่ทางสังคม ทั้งจากในครอบครัวของตนเองที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และสังคมในสถานศึกษา ผลจากการไม่ดั้งใจเรียน ทำให้ไม่ได้รับการยอมรับ เมื่อได้รับการซักชวนให้เข้าร่วมแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงเด็กและเยาวชนได้มีกระบวนการตัดสินใจแข่งรถจักรยานยนต์โดยพิจารณาจากตัวอย่างการแข่งขันของผู้แข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงรายอื่นๆ และพบว่า ผลตอบแทนที่ได้จากการเข้าร่วมแข่งขัน ได้แก่ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นๆ การได้รับความสนใจจากเพื่อนร่วมชั้น การได้รับความยำเกรงจากคู่แข่ง และเงินรางวัลที่ได้รับจำนวนมาก ซึ่งผลตอบแทนคุ้มค่าเพียงพอที่จะเสี่ยงต่อการกระทำการผิด แม้เด็กและเยาวชนจะเรียนรู้เรื่องความเสี่ยงและความตายจากประสบการณ์ส่วนตัวจากการแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง หรือจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลใกล้ชิด แต่ก็มิได้ทำให้เกิดความเกรงกลัวแต่อย่างใด เด็กและเยาวชนจึงเข้าร่วมการแข่งรถ

1 บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ สังคมวิทยามหาบัณฑิต. (สาขาวิชาสังคมวิทยา) คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 นิสิตมหาบัณฑิต หลักสูตรสังคมวิทยามหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จักรยานยนต์บันถานหลวง ส่วนใหญ่ของเด็กผลกระทบของผู้กระทำผิดต่อรูปแบบกิจกรรมในโครงการถนนปลอดภัย จากรถซึ่งนั่นพบว่า เนื้อหาของโครงการ ไม่มีผลต่อความคิดและความรู้สึกเกี่ยวกับการตัดสินใจแข่งรถจักรยานยนต์ บนถนนหลวงของเด็กและเยาวชน เนื่องจาก เด็กและเยาวชนได้ผ่านประสบการณ์และบทเรียนชีวิตที่มากกว่า เนื้อหาของโครงการ รวมถึงข้อจำกัดด้านเวลาในการเข้าร่วมโครงการอีกด้วย

ดังนั้น การจัดการปัญหาการแข่งรถจักรยานยนต์บันถานหลวงของเด็กและเยาวชน ควรได้รับการร่วมมือ ทั้งจากครอบครัว โรงเรียน รวมไปถึงภาครัฐ เพื่อให้เกิดแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ของการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคตได้

คำสำคัญ : เด็กและเยาวชน ความตาย ความเสี่ยง การแข่งรถจักรยานยนต์บันถานหลวง

Abstract

This study's objectives are to learn about death learning process and the risk with decision-making on illegal speed racing of juveniles and to study the aspects of ones who are culprits. Document review and qualification research method (using in-depth interview technique) were used in order to run this study. The sample groups are 7 juveniles who misbehaved to "the road safety and speed control project", Ministry of Justice, Thailand.

The research found that juveniles decided to race on the public highway because of the lack of social areas which were from both family and school violence that had made them not to be accepted from society. When they had been introduced to get into speed racing gang where they would get a lot of benefits such as acceptance and respect from others, opposite sex's interest, and a lot of money, these rewards were worthwhile enough for them to take a risk of illegal performance, even though, they had been learning about the death from their own experience and others'.

The aspects of culprits who misbehaved to "the road safety and speed control project" revealed that the content of this project had never affected their thoughts and feelings of taking the risk on illegal speed racing because they had obtained more lessons and experiences than the project gave, or they had time limited in order to unite into the project.

To diminish the number of juveniles who have a role of illegal speed racing, the coordination among family, school, and governments should be considered for the sustainable solutions.

Keywords : Juvenile , Death, Risk, Illegal speed racing

ภัยมหังและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

สังคมไทยในปัจจุบันเป็นสังคมที่อยู่ในยุคโลกา-กวัตน์ มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว เพื่อตอบสนองความต้องการความสะดวกสบายต่างๆ ของคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชน ที่มีความต้องการสิ่งต่างๆ มากขึ้น เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เป็นต้น ในขณะที่มีกลุ่มคนบางกลุ่มที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกไปในทางที่ละเมิดต่อกฎหมายของรัฐ เช่น “การเข่ยขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง” ซึ่งสามารถพบเห็นได้ตามท้องถนนทั่วไปไม่ว่าจะเป็นในกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัด จะสังเกตได้ว่าเป็นปัญหาสังคมที่กระทำกันอย่างเปิดเผย ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย ข้อบังคับของสังคม พฤติกรรมดังกล่าวได้สร้างความเดือดร้อนร้าวความไม่สงบให้กับผู้ใช้รถใช้ถนนรวมถึงผู้พักอาศัยบริเวณท้องถนน โดยเฉพาะในเวลากลางคืน ซึ่งเป็นการก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยแก่สังคม ในบางครั้งอาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินทั้งของตนเองและของผู้อื่น ทำให้ผู้ใช้รถใช้ถนนโดยทั่วไปเกิดความหวาดกลัวต่ออันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกเวลา (สูตินพ ภู่ประเสริฐ, 2542 : 2)

พฤติกรรมการแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงเกิดจากแรงจูงใจหลายประการ ซึ่งอาจเห็นได้จากสภาพแวดล้อมของสังคมปัจจุบันที่มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์และการแข่งขันรถจักรยานยนต์ผ่านสื่อต่างๆ มากมาย อาทิ โทรศัพท์ วิทยุ และนิตยสารต่างๆ เป็นต้น สื่อต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีเนื้อหาสาระในทำนองยั่วยุให้วยรุ่นอยากเข้าไปสัมผัสการแต่งรถจักรยานยนต์ และหาสถานที่ในการทดสอบการทำงานของเครื่องยนต์โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบหรือความเสียหายที่จะเกิดกับชีวิตและทรัพย์สิน การเกิดอุบัติเหตุก็ย่อมส่งผลให้เกิดการสูญเสียทรัพย์กรรมนุชช์ที่เป็นกำลังสำคัญของชาติในการพัฒนาประเทศ และถึงแม้ว่าการแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงจะเป็นอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหาย (victimless crime) มิได้

เป็นภัยอันตรายต่อสังคมโดยตรงแต่อาจมีการกระทำผิดในรูปแบบอื่นๆ ที่จะส่งผลเสียต่อส่วนรวมได้ หากปล่อยให้การแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงเกิดขึ้นได้เป็นประจำแล้ว ย่อมแสดงถึงความล้มเหลวของกลไกของรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย และเป็นการทำลายอำนาจจักรรูปอีกด้วย (สมชาย ชีรันนท์, 2540 : 2)

ปัญหาการแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงได้รับความสนใจอย่างยิ่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกรณีที่ผู้กระทำผิดเป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งจะมีแนวทางการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนแตกต่างไปจากผู้ใหญ่ หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จึงดำเนินการให้การ มาตรการต่างๆ ในการคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนเหล่านี้นอกเหนือไปยังแนวทางในการลดและป้องกันการกระทำผิดประเภทนี้ขึ้นในอนาคต โดยการรณรงค์ให้ผู้ขับขี่ยวดยานพาหนะบนท้องถนนให้ช่วยกันปฏิบัติตามกฎหมาย ด้วยการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น ป้ายรณรงค์ที่ติดตามท้องถนน การบังคับใช้กฎหมายที่มีบังลงโทษเด็ดขาดและรุนแรงมากขึ้นอย่างไรก็ได้ ดูเหมือนว่านโยบายแก้ไขปัญหาการแข่งรถจะไม่ได้ผลตอบสนองดีเท่าที่ควร ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้แก้ไขปัญหามองข้ามรายละเอียดบางอย่าง หรือไม่ได้คาดคิดถึงเหตุผลหรือสาเหตุที่ทำให้กลุ่มคนดังกล่าวไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมือง และมีความกล้าพอที่จะขับขี่รถจักรยานยนต์แข่งขันกันด้วยความเร็วสูงไปตามท้องถนน

โครงการถนนปลอดภัยจากรถซิ่ง จัดขึ้นโดยกรมคุ้มประพุติ กระทรวงยุติธรรม เป็นตัวอย่างการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง เป็นการนำแนวคิดเรื่องความตาย ความเสีย ผลกระทบจากการขับรถด้วยความเร็วจนนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ มานำเสนอให้เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ได้รับรู้ เพื่อกระตุนให้เห็นอันตรายที่ร้ายแรงถึงชีวิต และเพื่อให้เกิดความกลัวอันจะนำไปสู่การป้องปรามการกระทำผิดได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ

ศึกษาถึงกระบวนการเรียนรู้ และการตัดสินใจในการแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง รวมทั้งมุ่งมองต่อรูปแบบกิจกรรมของโครงการถนนปลอดภัยจากการรถซึ่งทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจเหตุผลในการเลือกที่จะแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ถึงแม้จะรับรู้ว่าพฤติกรรมเหล่านั้นมีความเสี่ยงต่อชีวิตและร่างกาย ผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประยุกต์ใช้ข้อมูลเพื่อจัดทำโครงการในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิผล

จุดมุ่งหมายของงานวิจัย

- เพื่อศึกษาระบวนการเรียนรู้เรื่องความตายและความเสี่ยงกับการตัดสินใจแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงของเด็กและเยาวชน
- เพื่อศึกษาความต้องการและแนวทางที่ผู้กระทำผิดต่อรูปแบบกิจกรรมในโครงการถนนปลอดภัยจากการรถซึ่ง

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทั้งแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ในกรณีเก็บข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมนั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างยิ่งจากท่านผู้อำนวยการของสำนักงานคุณภาพประพฤติศาลมแขวงพระนครเหนือ ที่กรุณาติดต่อประสานงานกับเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการ เป็นสื่อกลางให้ผู้วิจัยสามารถติดต่อเด็กและเยาวชนที่ผ่านการคุณประพฤติ และผ่านการเข้าร่วมโครงการถนนปลอดภัยจากการรถซึ่งโดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) คือเด็กและเยาวชนที่ได้ผ่านการคุณความประพฤติ ในฐานความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ความผิดเกี่ยวกับการแข่งรถในทาง และได้เข้าร่วมโครงการ “ถนนปลอดภัยจากการรถซึ่ง” เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2547 ของสำนักงานคุณประพฤติศาลม

แขวงพระนครเหนือ จำนวน 7 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งเป็นแนวคิดโดยยึดหลักตามวัตถุประสงค์การวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

การสรุปและอภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญ

- กระบวนการเรียนรู้เรื่องความตาย และความเสี่ยง กับการตัดสินใจแข่งรถบนถนนหลวงของเด็กและเยาวชน

1.1 การตัดสินใจแข่งรถบนถนนหลวงของเด็กและเยาวชน

การตัดสินใจแข่งรถบนถนนหลวงของเด็กและเยาวชน เกิดจากเหตุผลและองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

บริบทสภาพสังคม และความผูกพันทางสังคม

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่จำนวน 4 ราย ประสบปัญหาครอบครัวกล่าวคือ 3 ราย พ่อแม่แยกทางกัน หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต และอีก 1 รายที่แม้จะใช้ชีวิตร่วมอยู่กับครอบครัวแต่ด้วยการใช้ถ้อยคำระหว่างกันในครอบครัวทำให้เขารู้สึกโดดเดี่ยว และคิดอยู่เสมอว่า ตนใช้ชีวิตเพียงลำพัง นอกจากนี้ เด็กและเยาวชนทั้งหมดไม่ได้ศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น มีเพียง 1 รายที่ศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 (ปวช. 3) ทั้งนี้เป็นผลมาจากการไม่ตั้งใจเรียน อันส่งผลให้ผลการเรียนไม่ดีจนถูกว่ากล่าวตักเตือนจากอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งถูกล้อเลียนจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน อีกทั้งการขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จึงส่งผลให้หันเหตัวเองเข้าสู่การรวมกลุ่มในการแข่งรถบนถนนหลวง

บริบทของครอบครัว และสังคมของเด็กและเยาวชน จึงส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีพันธะทางสังคมน้อยลง ทั้งนี้สอดคล้องกับที่ พรชัย ขันตี และคณะ (2543) กล่าวว่า พันธะทางสังคมหรือความผูกพันกับสังคม (Social Bond) แบ่งเป็น 4 ประการ ได้แก่

- 1) ความผูกพัน (attachment) ข้อผูกมัด (Commitment)
- 3) การเข้าร่วม (Involvement) และ 4) ความเชื่อ (Belief) กล่าวคือ

ความผูกพัน (Attachment) หมายความถึง การที่บุคคลมีความผูกพันหรือความรักใคร่กับบุคคลอื่น หรือมีความสนใจกับความรู้สึกนึกคิดของบุคคลอื่น ซึ่งความผูกพันนี้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลมีการพัฒนาการยอมรับค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม ในขณะที่ความผูกพันในสถาบันครอบครัว หรือความสัมพันธ์กับสถานศึกษาของเด็กและเยาวชนที่นับวันยิ่งลดน้อยลง จนในที่สุดเด็กและเยาวชนรับรู้ได้ว่าตนเองไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้นๆ จึงทำให้ความผูกพันต่อครอบครัว และสังคมในโรงเรียนเลือนระ

ข้อผูกมัด (Commitment) หมายความถึง การที่บุคคลถูกผูกมัดกับการดำเนินชีวิตตามท่านองค์กรของสังคม ทั้งนี้เด็กและเยาวชนที่มีความผูกพันกับครอบครัวและสถานศึกษาน้อยลง จึงไม่ประพฤติปฏิบัติตนเองไปตามข้อมูลผูกมัดที่ควรเป็นในการใช้ชีวิตให้ถูกต้อง

การเข้าร่วม (Involvement) หมายความถึง การที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสังคม ซึ่งเด็กและเยาวชนได้พยายามเอาตัวเองออกห่างจากสังคมที่ตนเองอยู่ และไปรวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ อันนำไปสู่การก่ออาชญากรรม

ความเชื่อ (Belief) หมายถึง ระดับความเชื่อถือที่บุคคลมีต่อค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม หากบุคคลมีระดับความเชื่อต่อค่านิยมและบรรทัดฐานในสังคมสูงก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่กระทำผิดกฎหมายเบียบของสังคม

จะเห็นได้ว่า ความผูกพันทางสังคมเดิมของเด็กและเยาวชนที่มีอยู่น้อย ยอมมีส่วนที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเลือกที่จะกระทำผิดกฎหมาย โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม หรือประเทศชาติ

เด็กและเยาวชนได้ตระหนองผลที่จะได้รับในการเข้าร่วมแข่งขันแล้ว และคิดว่าสิ่งเหล่านั้นคุ้มค่ามาก พอกับการที่จะนำชีวิตไปเสี่ยงในการแข่งรถบนท้องถนน อันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งผิดกฎหมายตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีคิดก่อนการทำผิด (Rational Choice Theory) ที่ว่า บุคคลเป็นผู้มีอิสระในการเลือกที่จะกระทำผิดกฎหมาย และประการที่สองแนวทางในการเลือกพฤติกรรมผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับการที่บุคคลจะได้รับความพึงพอใจหรือผลประโยชน์สูงสุดนั้นเอง ซึ่งความพึงพอใจหรือผลประโยชน์ที่ต้องการนั้นไม่จำกัดเฉพาะในรูปของทรัพย์สินเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงผลประโยชน์หรือความพึงพอใจด้านจิตใจด้วย (Crouch, 1979) ทั้งนี้โครงสร้างในการตัดสินใจประกอบอาชญากรรม (สภา ชูพิกุลชัย, 2525) ยังประกอบด้วย

1. สถานที่ประกอบอาชญากรรม ซึ่งผู้กระทำผิดจะเลือกสถานที่ที่ประกอบอาชญากรรมแล้วจะไม่ถูกดำเนินคดี หรือสามารถหาช่องทางหลีกเลี่ยงจากการถูกจับกุมได้ เช่น ในกรณีของการแข่งรถบนท้องถนนที่จะมีการเลือกสถานที่แข่งรถ

2. การเลือกเป้าหมายที่จะสนับสนุนให้การประกอบอาชญากรรมสำเร็จ แม้ว่าการแข่งรถบนท้องถนนจะเป็นอาชญากรรมที่ปราศจากเหยื่อ (victimless crime) แต่ในการแข่งขันที่มีเป้าหมายเพื่อการชนะการแข่งขัน อันเป็นการเดิมพันทั้งเงินทอง การได้รับการยอมรับ และศักดิ์ศรีของกลุ่ม ทำให้มีการเลือกเพื่อ “ตัวชี้” เพื่อที่จะนำมาซึ่งชัยชนะของกลุ่มให้ได้

3. เทคนิคิวีในการประกอบอาชญากรรม ให้เหมาะสมกับสถานที่และเป้าหมาย เพื่อให้การประกอบอาชญากรรมสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งจะพบว่าในการแข่งขันนักกีฬาของผู้แข่งขันจะเลือกเพื่อ ตัวชี้ที่มีประสบการณ์ โดยตัวชี้แต่ละราย จะต้องผ่านการฝึกฝนในการขับขี่จักรยานยนต์เพื่อการแข่งขันบนท้องถนน โดยการใช้เทคนิคิวีต่างๆ เช่น การใช้

ความเร็วในการขับขี่ การทรงตัวในการเลี้ยวโค้ง หรือ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อประสบอุบัติเหตุ รวมทั้งทางหนีไฟจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

นอกจากโครงสร้างการประกอบอาชญากรรมแล้ว ทฤษฎีคิดก่อนการทำผิด (Rational Choice Theory) ยังมีองค์ประกอบสำคัญที่นำมาวิเคราะห์ต่อ พฤติกรรมอาชญากรรมได้ดังนี้

1. ประสบการณ์ (Experience) ของเด็กและเยาวชนต่อการแข่งรถบนท้องถนน ที่เคยกระทำความผิดมาแล้วหากหลายครั้ง ทำให้มีความคุ้นชินกับสภาพท้องถนน การกระทำผิด และช่องทางหนีไฟ เมื่อเกิดเหตุการณ์คับขัน

2. การเรียนรู้ (Learning) จากประสบการณ์ที่เด็กและเยาวชนประสบมา ทำให้เกิดการเรียนรู้เทคนิค วิธีในการแข่งขัน การเอาตัวรอดจากสถานการณ์ต่างๆ และการเพิ่มพูนประสบการณ์ทำให้สามารถเป็นผู้นำในการแข่งขัน และได้รับผลตอบแทนจากการกระทำผิด ได้มากยิ่งขึ้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การตัดสินใจแข่งรถบนถนนหลวงของเด็กและเยาวชนเป็นผลมาจากการขาดพื้นที่ทางสังคม ทั้งจากในครอบครัวของตนเองที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และสังคมในสถานศึกษา ผลจากการไม่ตั้งใจเรียน ทำให้ไม่ได้รับการยอมรับ เมื่อได้รับการซักสวนให้เข้าร่วมแข่งรถบนถนนหลวง เด็กและเยาวชนได้มีกระบวนการตัดสินใจโดยพิจารณาจากตัวอย่างการแข่งขันของผู้แข่งรถบนถนนหลวงรายอื่นๆ และพบว่า ผลตอบแทนที่ได้จากการเข้าร่วมแข่งขัน ได้แก่ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นๆ การได้รับความสนใจจากเพศตรงข้าม การได้รับความยำเกรงจากคู่แข่ง และเงินรางวัลที่ได้รับจำนวนมาก ซึ่งผลตอบคุ้มค่าเพียงพอที่จะเสียเงินต่อการกระทำความผิด จึงเข้าร่วมการแข่งรถบนถนนหลวง

1.2 กระบวนการเรียนรู้เรื่องความตาย และความเสี่ยงต่อการตัดสินใจแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

กระบวนการเรียนรู้เรื่องความตาย และความเสี่ยงต่อการแข่งรถบนถนนหลวงของเด็กและเยาวชนจำนวน 7 ราย ปรากฏรายละเอียดดังนี้

1.2.1 กระบวนการเรียนรู้เรื่องความตายต่อการตัดสินใจแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

ความตายเป็นสิ่งที่ถูกมองต่างกันไปตามแต่ละสังคมและวัฒนธรรม บ้างมองว่าปราภูภารณ์ตามธรรมชาติซึ่งมนุษย์ได้จดประสาเข้ามาอยู่ในรูปพิธีกรรมอย่างประณีต (Hart & Pilling, 1960) หรือเป็นระบบของการปลดพรางที่เป็นธรรมชาติ ไม่มีเหตุผล และไม่ยุติธรรม (Benet, 1974) หรือเป็นประสบการณ์ที่เจ็บปวดสำหรับการปลดพราง (Tonkinson, 1987) อย่างไรก็ได้ ความตายในมุมมองของแต่ละบุคคลจะพัฒนาไปตามประสบการณ์ส่วนตัว

เด็กและเยาวชนที่มีประสบการณ์แข่งรถบนถนนหลวง ต่างมีประสบการณ์เกี่ยวกับความตาย และเรียนรู้เรื่องความตายที่หลอกหลอนกันไป ดังนี้

- 1) การตายของบุคคลในครอบครัว และคนใกล้ชิด ซึ่งมีรูปแบบในการตายแตกต่างกัน ได้แก่

- 1.1) การตายโดยธรรมชาติ ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนจะเชื่อมโยงกับการตายของญาติผู้ใหญ่ที่รัก และเคารพนับถือ ซึ่งการตายโดยธรรมชาติเช่นนี้เด็กและเยาวชนไม่เห็นความน่ากลัวของความตาย เพียงแต่การตายนั้นทำให้เกิดความเสียใจ เพราะต้องสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก

- 1.2) การตายจากอุบัติเหตุ ผู้ให้ข้อมูลบ้างรายที่ญาติสนิทเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ซึ่งเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและโดยความไม่คาดคิดของบุคคลในครอบครัว ประกอบกับสภาพของศพที่ไม่น่าดูนั้นทำให้ส่งผลต่อความรู้สึกหวาดกลัวต่ออุบัติเหตุ และความตาย

สำหรับการตายของบุคคลในครอบครัว และคนใกล้ชิด ของเด็กและเยาวชน พบว่า มีผลต่อความรู้สึกของเด็กและเยาวชน กล่าวคือ รู้สึกเสียใจต่อการตายนั้น ทำให้ไม่ชอบความตาย และเด็กและเยาวชน

บางรายมีความหวาดกลัวความตาย ในขณะเดียวกัน เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง ความหวาดกลัวต่อความตายของผู้ให้ข้อมูลกลับลดน้อยลง ประกอบกับมีแรงจูงใจอื่นๆ จากการร่วมแข่งรถบันถานหลวง ส่งผลให้เด็กและเยาวชนขาดความกลัวต่อความตาย และเข้าร่วมการแข่งขันรถบันถานหลวง

2) ข่าวการตายของบุคคลอื่นๆ จากภาพข่าวเหตุการณ์ และการบอกเล่าจากบุคคลอื่น ซึ่งบุคคลในข่าว หรือผู้ที่ตายไปนั้นมีได้มีความเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน หรืออาจจะเปียงรู้จักเพียงผิวเผิน ในกรณีเช่นนี้ทำให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้จากประสบการณ์ของบุคคลอื่นๆ ต่อรูปแบบการตายที่หลากหลาย หากแต่ไม่ได้ทำให้เด็กและเยาวชนรู้สึกเกิดความหวาดกลัวต่อความตายแต่อย่างใด

นอกจากนี้ เด็กและเยาวชนยังมีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุจากการแข่งรถบันถานหลวงที่ทำให้ได้รับบาดเจ็บสาหัส จนเสีย命ตายมาแล้ว อย่างไรก็ได้ประสบการณ์ดังกล่าวมิได้ทำให้เด็กและเยาวชนรู้สึกหวาดกลัวความตายมากขึ้น ในทางกลับกันกลับยิ่งทำให้เกิดความรู้สึกว่าความตายมิได้เป็นสิ่งน่ากลัวและในชีวิตก็เคยประสบเหตุการณ์เสีย命ตายมาแล้ว

1.2.2 กระบวนการเรียนรู้เรื่องความเสี่ยงต่อการตัดสินใจแข่งรถจักรยานยนต์บันถานหลวง

กระบวนการเรียนรู้เรื่องความเสี่ยงต่อการแข่งรถบันถานหลวงของเด็กและเยาวชนเป็นการเรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมแข่งรถ และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่อยู่ในกลุ่ม โดยการเข้าร่วมเริ่มต้นจากการซักชวนของเพื่อนที่มีความรู้จักกันมาก่อน และเพื่อนได้เข้าร่วมการแข่งรถบันถานหลวงมาก่อน เมื่อได้มีการซักชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมทำให้เด็กและเยาวชนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงจากการเข้าร่วมกิจกรรมแข่งรถบันถานหลวง

การเข้าร่วมในกลุ่มดังกล่าว ทำให้เกิดการคบหาสมาคมกันภายในกลุ่มและมีส่วนที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสังคมรับເօຄານີຍມແລະພຸດທິກຣມຂອງບຸດຄລອື່ງ

อื่นๆ มากวิบัติ ทั้งนี้ สามารถอธิบายการถ่ายทอดพฤติกรรมจากบุคคลหนึ่ง ไปยังบุคคลอื่นๆ ตามขบวนการที่ Sutherland (1955) อธิบายไว้ และสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรม เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ มิใช่การถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ กล่าวคือ พฤติกรรมการแข่งรถบันถานหลวงของเด็กและเยาวชนเกิดจากการเรียนรู้จากบุคคลอื่นๆ ในกลุ่ม

2) พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมสามารถเรียนรู้ได้จากบุคคลอื่น โดยขบวนการติดต่อ ทั้งนี้เป็นทั้งการอบรมสั่งสอนจากรุ่นพี่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการขับรถ ที่มีการสอนเทคนิควิธีการต่างๆ ในการแข่งรถ การพบเห็น การรับรู้ และเลียนแบบด้วยวิธีการต่างๆ

3) การเรียนรู้พฤติกรรมการกระทำผิด เกิดขึ้นได้มาจาก การติดต่ออย่างใกล้ชิด ซึ่งเมื่อเด็กและเยาวชนได้เข้าร่วมกิจกรรมแข่งรถบันถานหลวง ทำการเรียนรู้จากการเข้าร่วมดูการแข่งรถบันถานหลวง การให้คำปรึกษาและนำการแต่งรถ การขับขี่รถ รวมทั้งการร่วมแข่งขัน ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นจะยิ่งมีส่วนให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้พฤติกรรมในการแข่งรถบันถานหลวงได้ง่ายยิ่งขึ้น

4) องค์ประกอบของการเรียนรู้พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรม ประกอบด้วย

ก. วิธีที่จะประกอบอาชญากรรม ได้แก่ การแข่งรถบันถานหลวง ด้วยเทคนิควิธีต่างๆ รวมทั้งการหลบหนีจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ

ข. แรงบันดาลใจ แรงขับดันภายใน ความมุ่งหมายและทัศนคติของเด็กและเยาวชน ต่อการแข่งรถบันถานหลวง ซึ่งพบว่า แรงบันดาลใจเกิดขึ้นได้จากผลตอบแทนทั้งในรูปของเงินรางวัล และผลตอบแทนอื่นๆ ที่จะได้รับหากได้รับชัยชนะ รวมทั้งการมีพื้นที่ทางสังคมที่ได้รับการยอมรับ เป็นที่สนใจต่อบุคคลอื่นๆ

ที่อยู่ร่วมในการแข่งขัน

5) การเรียนรู้จากการกำหนดความหมายต่อกฎหมายบ้านเมืองว่าเป็นสิ่งที่น่าจะเมิด ทั้งนี้เนื่องจากเด็กและเยาวชนทุกคนทราบว่าการแข่งรุณณหลวง มีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 แต่ยังมีความต้องการที่จะกระทำการละเมิดกฎหมายเนื่องจากผลของการกระทำนั้นจะได้รับการยกย่องจากกลุ่ม ยิ่งบุคคลใดผ่านประสอบการณ์เนี่ยดตาย หรือผ่านการถูกจำคุกมาแล้ว จะได้รับการยอมรับเพิ่มมากขึ้น

6) การควบค้าสมาคมที่ต่างแบบกันอาจจะแตกต่างกันในด้านความถี่ ระยะเวลา การเกิดขึ้นก่อน หรือหลัง และความเข้มข้น ย่อมจะมีพฤติกรรมการกระทำผิดได้ จะเห็นได้ว่า เด็กและเยาวชนทั้ง 7 ราย เข้าร่วมกลุ่มและแข่งรุณณหลวงเป็นเวลาหลายปี ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวเด็กและเยาวชนได้เข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นการแข่งรถ การขับขี่รถ เพื่อก่อความประชานในช่วงเวลากลางคืน หรือการซึม การแข่งรถ ทั้งนี้การเข้าร่วมมีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ย่อมทำให้มีการกระทำผิดในรูปแบบเดียวกับบุคคลอื่นๆ ในกลุ่ม

7) เด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิด โดยการเรียนรู้การกระทำผิดจากบริบทอื่นๆ นอกเหนือจากการเลียนแบบบุคคลอื่นที่ยึดเป็นต้นแบบ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเห็นได้ว่า เด็กและเยาวชนมีกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับความตาย และความเสี่ยงต่อการแข่งรุณณหลวงจากประสบการณ์ ส่วนตัวในการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก รวมทั้งจากข่าว และเหตุการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้จากการเข้าร่วมกลุ่มในการแข่งรุณณหลวง ยิ่งส่งผลให้ผู้ข้อมูลสำคัญมีการเรียนรู้ทั้งความตายและความเสี่ยงจากการประสบการณ์ของตนเองในการเข้าร่วมแข่งรุณณหลวง ด้วยเทคนิคหรือการต่างๆ ผ่านการถ่ายทอดจากการควบคุมกับเพื่อนที่ร่วมแข่งรถ บนถนนหลวงรายอื่นๆ บางรายประสบอุบัติเหตุจน

ได้รับบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นเฉียดตาย หรือแม้กระทั่งการได้พบเห็นการตายของเพื่อนร่วมกลุ่มที่ลงแข่งขัน แม้เด็กและเยาวชนจะเรียนรู้เรื่องความเสี่ยงและความตายจากประสบการณ์ส่วนตัวจากการแข่งรุณณหลวง หรือจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลใกล้ชิด แต่ก็มิได้ทำให้เกิดความเกรงกลัวแต่อย่างใด ในทางกลับกันจึงเข้าร่วมการแข่งรุณณหลวงเสมอมา

2. มุ่งมองด้านผลกระทบของผู้กระทำผิดต่อรูปแบบกิจกรรมในโครงการณนปลดภัยจากรถซิ่ง

กิจกรรมรูปแบบต่างๆ ทั้งการซึมภาพวีดีทัศน์ อุบัติเหตุที่เกิดจากการขับรถ ชมการผ่าศพ ชมห้องดับจิต และชมบริเวณภายในเรือนจำ ที่โครงการณนปลดภัยจากรถซิ่งจัดขึ้นนั้น ไม่ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกเกรงกลัวต่อความตาย หรือความรู้สึกเกรงกลัวต่อการไม่ได้รับอิสรภาพ ที่จะนำไปสู่การเลิกแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลังจากที่ได้เข้าร่วมโครงการได้ ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

2.1 การซึมภาพวีดีทัศน์อุบัติเหตุที่เกิดจากการขับรถ พบร่วมกับความรู้สึกและความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ ไม่รู้สึกว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ทางโครงการจัดให้จะทำให้เกิดความรู้สึกเกรงกลัวต่อความตาย เนื่องจากสิ่งที่พบเจอในชีวิตประจำวัน รุนแรงและทำให้เกิดความเคยชินมากกว่า ภาพวีดีทัศน์ที่นำมาให้ชม

2.2 การซึมการผ่าศพ ชมห้องดับจิต พบร่วมกับความรู้สึกและความคิดเห็นเป็น 2 กลุ่มคือ 1. รู้สึกกลัวต่อการถูกผ่าร่างกาย และการที่ได้สัมผัสกลิ่นที่แรงมาก ทำให้ไม่อยากเข้าไปในห้องผ่าศพ และห้องดับจิตอีก 2. ไม่รู้สึกอะไร เนื่องจากเคยพบเห็นเหตุการณ์แบบนี้มาจนชินตา

2.3 การซึมบริเวณภายในเรือนจำ พบร่วมกับความรู้สึกและความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ ไม่รู้สึกว่าเกรงกลัวต่อการขาดอิสรภาพทางสังคม เนื่องจากเด็กและเยาวชนทั้งหมดผ่านการเข้าไปอยู่ใน

เรือนจำมาแล้วทั้งสิ้น และภายหลังการถูกจำคุกนั้น กลับทำให้เด็กและเยาวชนได้รับการยอมรับมากยิ่งขึ้น เนื่องจากสามารถเชื่อมต่อกับการถูกจำคุกและผ่านออก มาได้

2.4 ความรู้ที่ได้หลังจากเข้าร่วมโครงการ และการนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวัน พบว่า ส่วนใหญ่จะได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. 2522 เนื่องจากเป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนไม่ได้ให้ความสำคัญมากเท่าไหร่นัก ก่อนที่จะได้เข้าร่วมโครงการนี้ แต่ภายหลังจากที่ได้เข้าร่วมแล้วก็ทำให้ได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น และจะนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการเสียค่าปรับเท่านั้น ทั้ง 7 ราย จึงให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันว่าในส่วนของเนื้อหาต่างๆ ไม่เพียงพอที่จะนำไปสู่การตัดสินใจไม่เข้าร่วมแข่งรถบนถนนหลวง เนื่องจากเป็นสิ่งที่พบเจอบนinstraction แข่งรถเป็นประจำอยู่แล้ว การที่มาเข้าร่วมโครงการจึงไม่ทำให้ได้ความรู้ในส่วนนี้เพิ่มมากนัก

การจัดโครงการดังกล่าว สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาทางสังคม (Social Cognitive Theory) ซึ่ง Bandura (1977) เสนอแนวทางในการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทางปัญญา แนวทางหนึ่งที่สอดคล้องกับกิจกรรมของโครงการ คือ การเรียนรู้จาก การสังเกต (Observational Learning) ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการสำคัญ 4 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการใส่ใจ (Attentional Processes) ซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคคลใส่ใจและสนใจในการรับรู้พฤติกรรมของตัวแบบ การเรียนรู้จากการสังเกตจะเกิดขึ้นได้มากเมื่อบุคคลใส่ใจต่อพฤติกรรมของตัวแบบ เพราะฉะนั้น ในการจัดกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมโครงการรวมทั้งเด็กและเยาวชนทั้ง 7 ราย ชุมภาพวีดิทัศน์ อุบัติเหตุที่เกิดจากการขับรถ การชุมการผ่าศพและห้องดับจิต รวมทั้งการชุมบริเวณภายในเรือนจำ อย่างไรก็ดี กระบวนการใส่ใจ จำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยหลัก 2 ประการ ได้แก่

1.1 ปัจจัยเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นตัวแบบ ซึ่งรูปแบบการจัดกิจกรรมของโครงการได้มีกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้เรียนรู้จากตัวแบบที่หลากหลาย และมีความชัดเจน ทั้งการเห็นภาพตัวอย่างอุบัติเหตุที่เกิดจากพฤติกรรมการขับรถ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ผู้เข้าร่วมโครงการกระทำผิด การเห็นภาพการผ่าศพ หรือแม้แต่การเยี่ยมชมภายในบริเวณเรือนจำเพื่อให้เห็นถึงการลงโทษผู้ที่กระทำผิดกฎหมาย

1.2 ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะของผู้สังเกต จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่าเด็กและเยาวชนเคยประสบพบเจอเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยตนเองมาก่อน และหลากหลายกรณีที่มีภาพความรุนแรงมากกว่าที่ได้พบเห็นจากการเข้าร่วมโครงการ หรือในกรณีที่มีการจัดให้ชุมบริเวณภายในเรือนจำ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนจำนวนหลายราย เคยมีประสบการณ์ในการถูกจำคุก และบางรายก็ยังถูกจำคุกในเรือนจำ การที่เด็กและเยาวชนมีชุดการรับรู้จากประสบการณ์ส่วนตัวของตัวเองอยู่แล้วนั้น จึงไม่สามารถใส่ใจและให้ความสนใจต่อการรับรู้พฤติกรรมของตัวแบบนั้นได้อย่างเพียงพอที่จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้

2. กระบวนการเก็บจำ (Retention Processes) และ **3. กระบวนการกระทำ (Production Processes)** เป็นการเก็บจำพฤติกรรมของตัวแบบ และนำมาเปลี่ยนแปลงสู่การกระทำ ซึ่งเมื่อเด็กและเยาวชนไม่ใส่ใจและให้ความสนใจต่อตัวแบบจากโครงการ จึงไม่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการกระทำการของเด็กและเยาวชน

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Processed) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า กระบวนการจูงใจที่มีผลต่อเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่จะอยู่ที่การได้ร่วมลงแข่งรถบนถนนหลวงอีกครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากผลตอบแทนจากการแข่งรถบนถนนหลวงมีค่าสูงมากกว่าการเลิกแข่งรถ

อย่างไรก็ดี นอกเหนือจากรูปแบบกิจกรรมของโครงการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพของผู้เข้าร่วมโครงการ ที่มีประสบการณ์ตรงจากเหตุการณ์ที่นำเสนอผ่านกิจกรรมนั้นแล้ว ระยะเวลาของโครงการซึ่งเป็นกิจกรรมระยะสั้น อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนได้รับรู้ข้อมูลตัวแบบที่ไม่มากพอที่จะทำให้สามารถเก็บจำพุทธิกรรมของตัวแบบและปรับเปลี่ยนการกระทำไปได้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) รัฐควรสนับสนุนนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญด้านพุทธิกรรมเด็กและวัยรุ่นให้ทำให้ทำการศึกษาวิจัยวัยรุ่นกลุ่มเหล่านี้ เพื่อให้เข้าใจพุทธิกรรม มูลเหตุจุงใจและความต้องการที่แท้จริงของคนกลุ่มนี้ และให้ผู้ทำวิจัยจัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลว่า ควรดำเนินนโยบาย เช่นไร เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง

2) รัฐควรสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดโครงการพัฒนาจริยธรรมให้กับวัยรุ่นกลุ่มนี้ โดยปรับปรุงและพัฒnarูปแบบของโครงการ เน้นให้เด็กเข้าใจและตระหนักรถึงปัญหามากกว่าจัดโครงการเพื่อให้เด็กกลัว รวมถึงควรจะจัดเป็นโครงการระยะยาว

3) หาแนวทางแก้ไขอย่างเป็นระบบ การแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนที่แข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ควรดำเนินการบนพื้นฐานความเข้าใจและดำเนินการแก้ไขในระดับจิตใจและทัศนคติของวัยรุ่น ควรมีระบบการศึกษาเกี่ยวกับปัญหานี้อย่างจริงจัง และร่วมพัฒนาแนวทางการแก้ปัญหารือว่า ร่องน้ำอย่างเป็นระบบ เคพะเจาะจง ด้วยการร่วมมือกับนักจิตวิทยาที่เชี่ยวชาญ เพื่อมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการปรับพุทธิกรรมเด็กที่มีพุทธิกรรมรุนแรงและชอบก่อปัญหาสังคม อันจะสามารถปรับพุทธิกรรมเด็กอย่างได้ผล ทั้งนี้ อาจขยายผลไปยังเด็กที่ก่อปัญหาสังคมอื่นๆ เช่น ขโมย ดิตยาเสพติด ทะเลาะวิวาท

4) พัฒนาและจัด “กิจกรรมวัยโอลี” ที่หลากหลาย เป็นกิจกรรมที่มีความท้าทาย มีความตื่นเต้น น่าสนใจสนุกสนาน เป็นกิจกรรมใหม่ๆ เป็นแนวโน้มของเด็กวัยรุ่นยุคใหม่ เพื่อดึงเด็กออกจากกิจกรรมที่ก่อปัญหา สังคม โดยรัฐควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เช่น การแข่งรถในสนาม การโดดหน้าผาแบบบันลือ ดันตรีสมัยใหม่ที่เร้าใจวัยรุ่น การแข่งขันเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่ท้าทายใหม่ๆ การแข่งเต้น การดำเนินการเป็นนักจัดรายการโทรทัศน์หรือวิทยุ สำหรับกลุ่mwัยรุ่น การยิงปืนและธนู การเดินป่าและล่องแก่งแบบท้าท่า

5) จัดตั้งศูนย์รับผิดชอบการจัดกิจกรรมวัยรุ่น ครรภ์มีหน่วยงานเฉพาะเจาะจงเพื่อพัฒนาคนวัยนี้โดยเฉพาะ และสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้จริงและทั่วถึง โดยอาจเป็นหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ให้ทุนสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชน (เอ็นจีโอ) ที่ทำงานเกี่ยวกับวัยรุ่น ให้องค์กรเหล่านี้มีพลังในการส่งเสริมกิจกรรมวัยรุ่น รวมทั้งควรส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวัยรุ่นกลุ่มต่างๆ ในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1) ควรมีการศึกษาบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่แข่งรถจักรยานยนต์ บนถนนหลวง ทั้งนี้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลสองกลุ่มว่ามีความสัมพันธ์ในระดับใด ซึ่งพบว่าบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้เป็นผู้มีอิทธิพลและบทบาทในส่วนของการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอนาคตของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ เป็นอย่างมาก ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษากลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ด้วย เช่น บิดา มารดา ครู เพื่อน ฯลฯ

2) จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตบางประการ คือ เด็กและเยาวชนกลุ่มที่แข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์เรื่องความตายที่รุนแรงทั้งกับตัวเองและคนรอบข้างเป็นจำนวนมากมาก ดังนั้นในการทำการวิจัยครั้งต่อไป การเลือกเด็กและเยาวชนจึงสามารถเลือกเด็กและเยาวชนจากเด็กและ

เยาวชนที่ทำการแข่งรถบนถนนหลวงได้อย่างง่ายไม่จำเป็นต้องเลือกที่ได้เข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับความตาย ซึ่งจะทำให้สามารถได้จำนวนเด็กและเยาวชนเป็นจำนวนมากอีกด้วย เพื่อจะทำให้การวิจัยสามารถมองถึงภาพรวมของประชากรได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2550). สังคมวิทยาอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรชัย ขันดี และคณะ. (2543). ทฤษฎี และงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร : บุ๊คเน็ท.
- ฐิตินพ ภู่ประเสริฐ. (2542). การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร : ปริญญาบัณฑิต มนุษยวิทยามหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมชาย ชีรันนท์. (2540). การศึกษามาตรการในการป้องปราบการแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร : ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- Hart, C. W. M., & Pilling, A.R. (1960). **The tiwi of north Australia.** New York : Holt, Rinehart and Winston
- Tonkinson, R. (1987). **The Mardudjara Aborigines.** New York : Holt, Rinehart and Winston
- Bandura, A. (1977) **Social learning theory.** Engelwood Cliffs New Jersy : Prentice-Hall.